

ANDREU DAMESON i ASPA

Neix a la Garriga el dia 17 de setembre de l'any 1897 i féu els seus estudis de dibuix a Barcelona, on comença a publicar dibuixos i caricatures, i a París becat en dues oportunitats. Es trasllada a l'Argentina, on aviat, el seu nom i les seves qualitats artístiques trobaren camí propici.

L'any 1923 inicià la seva col.laboració als diaris «La Acción», «Diario de Plata» i a les publicacions franceses «Le Sourire» i «Le Miroir». Fou director artístic de la revista «Atlàntida» durant anys.

L'any 1932 va prendre part en un concurs internacional de caricatura celebrat a Nova York on hi va obtenir el primer premi amb una caricatura de Francesc Macià, President de Catalunya, en competència amb altres artistes internacionals.

Féu exposicions a Barcelona, París i Argentina. En la realitzada l'any 1931 a la Galeria Witcomb, Dameson presentà tipus d'actualitat, tal com els argentins Uriburi, Justo Melo i Cantoni, Gandhi, Macià, Cambó i Bernard Shaw entre d'altres. La de Bernard Shaw fou gravada a Barcelona, essent adquirida pel cèlebre escriptor anglès.

L'any 1932 retorna a Catalunya i la Garriga va fer-li una gran rebuda. L'any 1933 és nomenat fill predilecte, per acord municipal, en un acte celebrat al Cèntric Club, on l'alcalde Lluís Vinyes, li feu entrega d'un artístic pergamí en nom de l'Ajuntament. L'honorable President de la Generalitat, senyor Francesc Macià volgué donar amb la seva presència, el màxim de relleu a la festa, rebent-se moltes adhesions entre les que volem destacar la del President del Parlament de Catalunya, Lluís Companys, conseller de Cultura, Ventura Gasol i de totes les entitats locals.

can jonch centre de cultura per la pau

En plena guerra Dameson féu una exposició de dibuixos i retrats de caps de l'Estat internacionals, el producte de la qual Dameson el destinà a l'ajut dels orfes catalans de la contesta.

Finida la guerra, seguí el camí de l'exili, primer a França i després a l'Argentina, on treballa i col.labora en els diaris i revistes del país com «Crítica», «Ressorgiment» i «Catalunya» amb els dibuixos i treballs literaris on el record de la Garriga s'hi entreveu a dojo i els descriu amb emoció i enyorament.

Home de gran catalanitat, demòcrata fidel, afable, generós, xop d'humanitat fins a la medul.la, l'any 1942 escriví

Si ho mereixes, qui sap, de la sort,
quan ja em venci la fatiga
demanaria la mort
cloure els ulls sota el cel de la Garriga.

Morí a Buenos Aires el dia de dijous sant de l'any 1967.